

Sygn. akt IV U 32/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 grudnia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu K. W. przysługuje prawo do emerytury od dnia 4 listopada 2015 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz K. W. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 32/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 grudnia 2015r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił K. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono zatrudnienie w (...) sp. z o.o. w S. w okresie od 3.01.1977r. do 19.02.1980r., tj. 3 lata, 1 miesiąc i 10 dni. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono okresu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. od 20.02.1980r. do 31.12.1998r., ponieważ w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach podano, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wnioskodawca zajmował stanowisko „szlifierz, krajacz metali tarczą ścierną”, natomiast ze świadectwa pracy wynika, że w w/w okresie pracował na stanowiskach: „operator maszyn (...), zgrzewacz, operator obrabiarek zespołowych, operator maszyn i urządzeń” (decyzja z 11.12.2015r., k. 31 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. W., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury stosownie do złożonego wniosku. Podniesiono, iż w trakcie swojego zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w S. w okresie od 20.02.1980r. do 31.12.1998r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach odpowiadającą pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale III poz. 78 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Praca, którą wykonywał ubezpieczony wymieniona została także w dziale III poz. 78 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Praca wykonywana przez wnioskodawcę była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (odwołanie, k. 2-4 akt sprawy). Na rozprawie w dniu 4 lipca 2016r. pełnomocnik ubezpieczonego popierał odwołanie i wniósł o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 25v akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołania, k. 6-8 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **K. W.** w dniu 4 listopada 2015r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 6 listopada 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury.

Na podstawie dołączonych do wniosku dokumentów organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999r. okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat, 2 miesięcy i 2 dni, w tym 25 lat, 1 miesiąc i 10 dni okresów składkowych oraz 22 dni okresów nieskładkowych. Do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w S. w okresie od 3.01.1977r. do 19.02.1980r., tj. 3 lata, 1 miesiąc i 10 dni. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono okresu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. od 20.02.1980r. do 31.12.1998r., ponieważ w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach podano, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wnioskodawca zajmował stanowisko „szlifierz, krajacz metali tarczą ścierną”, natomiast ze świadectwa pracy wynika, że w w/w okresie pracował na stanowiskach: „operator maszyn (...), zgrzewacz, operator obrabiarek zespołowych, operator maszyn i urządzeń”. Zaskarżoną decyzją z dnia 11 grudnia 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż do dnia 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja z 11.12.2015 r., k. 31 akt emerytalnych).

W okresie od 11 października 1976r. do 15 kwietnia 2011r. K. W. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w S. w pełnym wymiarze czasu pracy. W następujących okresach korzystał z urlopu bezpłatnego: 31.01.1977-05.02.1977r., 10-13.12.1980r., 24-28.08.1981r., 21-24.09.1981r. i 01-03.09.1982r. (świadectwo pracy z dnia 26.05.2011r., k. 21 akt emerytalnych).

W okresie od 3 stycznia 1977r. do 19 lutego 1980r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na stanowisku zgrzewacza, która została ujęta jako praca w szczególnych warunkach w wykazie A, dziale XIV poz. 12 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Pracodawca wystawił K. W. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a okres zatrudnienia wnioskodawcy na stanowisku zgrzewacza został uwzględniony przez organ rentowy do stażu pracy w szczególnych warunkach (świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, k. 22 akt emerytalnych).

W okresie od 20 lutego 1980r. do 31 grudnia 1998r. (18 lat, 10 miesięcy i 11 dni) ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył pracę na stanowisku szlifierza. Czynność szlifowania odbywała się przy pomocy tarczy ściernej i miała na celu wykonanie obróbki detali do samochodów, takich jak P. czy F.. Pracę szlifierza ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez 8 godzin dziennie, zaś w godzinach ponadwymiarowych wykonywał dodatkowo prace na innych maszynach. W momencie przestojów zakładu, remontów czy też urlopów pracownicy byli oddelegowywani do innych prac, przy czym oddelegowania te trwały od kilku dni do miesiąca. W przypadku ubezpieczonego był on oddelegowany w okresie od 11.06.1993 r. do 17.07.1993 r. na stanowisko zgrzewacza

w linii wahacza (k.54 akt osobowych), od 17-19.07.1993 r. do służby TS (k.57 akt osobowych), od 29.01.1997 r. do 12.02.1997 r. do prac porządkowych i pomocniczych związanych z przestawieniem maszyn w linii zwrotnicy (k.69 akt osobowych), od 20.05.1997r. do 30.06.1997 r. na stanowisko ślusarza w linii montażu na W-3 (k.75 akt osobowych), od 08.11.1997 r. do 15.11.1997 r. na stanowisko ślusarza w TS (k.76 akt osobowych), od 01.12.1997 r. do 31.12.1997 r. na stanowisko tokarza do TN (k.79 akt osobowych). Pracodawca wystawił K. W. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w którym wskazano, że w okresie od 20 lutego 1980r. do 31 grudnia 1998r. wykonywał prace na stanowisku szlifierze, krajacza metali tarczą ścierną polegające na szlifowaniu lub ostrzeniu wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowaniu mechanicznym ujęte w wykazie A dziale III, poz. 78 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz wymienione w dziale III poz. 78 pkt 6 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, k. 23 akt emerytalnych; zeznania świadka T. K., k. 24v akt sprawy; zeznania świadka W. L., k. 24v-25 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego, k. 25v akt sprawy).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna, nadto: oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę, k. 2 akt emerytalnych; raport z analizy konta, k. 26 akt sprawy).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków T. K. (k. 24v akt sprawy) i W. L. (k. 24v-25 akt sprawy), będących pracownikami (...) sp. z o.o. w S. w okresie zatrudnienia ubezpieczonego, jak również w oparciu o zeznania ubezpieczonego K. W. (k. 25v akt sprawy), które oceniono jako spójne i wiarygodne. Ponadto ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalnych organu rentowego oraz aktach osobowych ubezpieczonego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy

obowiązującym na danym stanowisku. Poza sporem pozostawało, że wnioskodawca osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 4 listopada 2015r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 25 lat, 2 miesiące i 2 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu staż w wymiarze 3 lat, 1 miesiąca i 10 dni jako okres zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w S. w okresie od 3 stycznia 1977r. do 19 lutego 1980r., uwzględniając okres zatrudnienia w w/w zakładzie pracy na stanowisku zgrzewacza ujęty w jednym z przedłożonych przez wnioskodawcę świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił uwzględnienia jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w tym samym zakładzie pracy od 20 lutego 1980r. do 31 grudnia 1998r., wskazując, że w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach podano, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wnioskodawca zajmował stanowisko „szlifierz, krajacz metali tarczą ścierną”, natomiast ze świadectwa pracy wynika, że w w/w okresie pracował na stanowiskach: „operator maszyn (...), zgrzewacz, operator obrabiarek zespołowych, operator maszyn i urządzeń”. Organ rentowy nie zwrócił jednak uwagi, iż w punkcie 8 świadectwa pracy z dnia 26.05.2011r. wskazano, że ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w okresie od 20 lutego 1980r. do 31 grudnia 1998r. jako szlifierz (k. 21 akt emerytalnych).

Podkreślenia także wymaga fakt, że pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okres, określając prawidłową pozycję z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r., że jest to praca wymieniona w wykazie A, dziale III, poz. 78, tj. szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne. Z zeznań świadków wynika zaś, że w tym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na szlifierkach, poddając obróbce detale do produkcji samochodów marki P. czy F.. Zeznania świadków, jak również korespondujące z nimi zeznania ubezpieczonego, są spójne i w całości wiarygodne, bowiem znajdują odzwierciedlenie w dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych wnioskodawcy. Sąd zaliczył K. W. do stażu pracy w szczególnych warunkach sporny okres od 20 lutego 1980r. do 31 grudnia 1998r., z wyłączeniem okresów oddelegowania ubezpieczonego do innych prac wykonywanych w takcie zatrudnienia wskazanych w stanie faktycznym. Niemniej jednak oddelegowania te trwały tylko od kilku dni do miesiąca i nie miały istotnego znaczenia dla ustalenia, że wnioskodawca ma wymagane co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wyłączeniu podlegały również okresy korzystania z urlopu bezpłatnego wyszczególnione w świadectwie pracy, które także były krótkotrwałe i obejmowały kilka dni.

Przy ustalaniu prawa do świadczenia emerytalnego w myśl art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych staż pracy uprawniający do w/w świadczenia liczony jest na dzień 1 stycznia 1999r. (dzień wejścia w życie ustawy), a tym samym nie są brane pod uwagę okresy wykonywania pracy po dniu 31 grudnia 1998r.

Całokształt okoliczności niniejszej sprawy pozwolił zaliczyć do stażu pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) sp. z o.o. w S. od dnia 20 lutego 1980r. do 31 grudnia 1998r., przy czym wyłączeniu podlegały okresy korzystania z urlopu bezpłatnego oraz incydentalne, krótkotrwałe oddelegowania do wykonywania innych prac. Po doliczeniu spornego okresu do stażu pracy w szczególnych warunkach dotychczas uwzględnionego przez organ rentowy (3 lata, 1 miesiąc i 10 dni), ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury od dnia 4 listopada 2015r. tj. od osiągnięcia przez wnioskodawcę 60-tego roku życia.

O kosztach Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, które weszło w życie 1 stycznia 2016 r.